

Köszönjük elvtársak! A „Pettyes“ bemutatójáról...

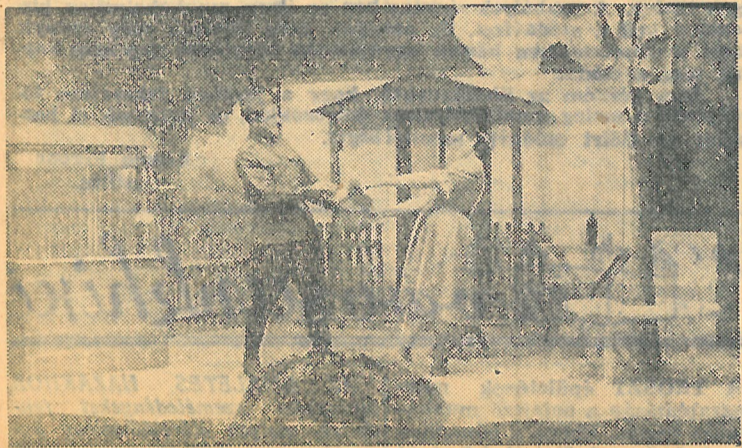
Vasárnap, június 5-én mutatta be a „Jókai“ Színház Studio színpadja a „Pettyes“ című vígjátékot. Előjában annyit szeretnénk mondani a darab szereplőiről, hogy valamennyien dolgozók, nagyrészt a bányánál van, fronton, szállításon dolgoznak. A napi munka elvégzése mellett jártak hosszú hónapok próbáira, nem egy közülük, mint Marton György is, éjszaka dolgozott, nappal díszletet festett. Saját idejükből, fáradságot nem kímélve dolgoztak, hogy Várpalota népet szórakoztassák.

Maga a darab a legmesszebbmenő izlést is kielégítette. Megmutatta a Jókai Színház Csoport, hogy nincs szükség, hogy Budapestről alkalmi színtársulatokat hozzanak le drága pénzért, mert a vasárnapi bemutató túlszárnyalta a Várpalotán eddig látott összes kultúrprogramot. Tartalmat adott, a nézők úgy hagyták el a kultúrthont, hogy maradandó

ner Ferenc, Ujj Tamás, Király Béla, Somogyi Jenő „honvéd“ alakítása. A tsz-elnök szerepében Pente István mutatott jót. Külön kell szólnunk Sebestyén Sándor „Káló Zsiga császár“ szerepéről és Szántó Lajos „Istók Vencel kulák“ alakításáról. Mindketten tudásuk legjavát adták. Elhitették a nézőkkel, hogy igazi színészek játszanak a színpadon. Jó volt Orosz István „Andris“ szerepében.

A nőkről külön. Elsősorban Sipkai Béláné a „kuláklány“ szerepében illel a dícséret. A hisztériás, kényeskedő, magátkelendő kuláklányt remekül alakította, döntő szerepe van a nagy sikerben. Somogyi Klára finoman, mértékárton játszotta „Erzsi“ szerepét. Slinger Mária, Bálint Miklósné és Orosz Mária, valamint Berecz Gyöngyi az együttes összehangolt munkájában jól illeszkedtek bele.

A nagyszerű vígjátékot Sipkai Béláné és Montli László tanította

emlék él bennük a gyönyörű előadásról. A felszabadulás óta a kultúrthont vezetői szerint is ilyen színdarab Várpalotán még nem volt. És ez mutatja a mi fiataljainkban rejlő nagy erőt, a bányászaink sokoldalú képességeit, azt a hatalmas forrást, amelyet eddig nem aknáltak ki. Amely most felszínre tört, utat követel magának, amelyet táplálni, fejleszteni kell.

Nehéz volna a szereplőkről külön írni. Kurucz Mihály „Hollós hadnagy“ mértékárton, igazi feljebbvalót ábrázolt. Vörös György „Fői István honvéd“ szerepe indultaliban, megbánásában is kiváló. Montli László „Pettyes“ alakítása egészen különleges. Félseg, esetlen, de ha kell, szerelméért bátor. Oriási közönségikert aratott. Marton György „Papp örvezetője“ igaz kommunista DISZ-titkár mutat, akit a bajtársai iránti szeretet vezérel. Igen kedves alakítás Bálint Miklós „Kisapám“ szerepe, Szei-

be igen kitűnően. A díszletekről külön kell szólni, megdöbbentés volt a változatos, szép színpadrendezés, Marton György és Király Béla munkája. A közönség sok-sok tapsa nem elég jutalom ezért a kellemes estéért, amit a színjátszóktól kaptunk. Nemesek ételvezetünk egy jól sikerült színházi estét, hanem tudatára ébredtünk annak a hatalmas erőnek, ami a fiataljainkban a kultúra terén is van. Biztosak vagyunk benne, hogy ez az együttes további nagy sikereket ér el, és a „Pettyes“ további előadásain kívül Várpalota kultúrára szomszár népe még sok szép előadásban fog gyönyörködni.

További sikereket kívánunk a kultúrgárda mindenegyres tagjának, hálásak vagyunk ezért a szép estéért a „színészeknek“, a kultúrthoz vezetőiségének és mindenkinek, aki hozzájárult az előadás sikeréhez.

Köszönjük elvtársak a szép estét.

„Tanulj, harcolj és meglátod a célhoz érsz“

Nem igen gondoltam, hogy egyszer meg egyetemre járok és bányamérnök leszek. Ez az elhatározás 1952-ben született meg bennem, amikor Vaszilij Kucser elvtárs, Sztálin-díjas kombájn-vezető Várpalotán járt.

Akkoriban 23 éves voltam, brigádvezető és sztahanovista fronti vándor. Szép és nehéz feladattal bízták meg. Az F-153-as frontli rakodógép kezelésével. Akkor találkoztam Kucser elvtárral és azóta ugyan hosszú évek teltek el, mégis jól emlékszem mindenre, amit mondott. Kifogásolta az ácsolási móluakat, mert nem látta eléggé biztosnak. Aztán meg arról beszélt, hogy nem használják ki eléggé a rakodógépet. Azt is tőle tanultam meg, hogy az elektromos robbantással döntően

tudjuk növelni az eredményünket. Nagyobb lesz az erőhatás, és a füst sem keletkezik, ami késleltetné a munkát. Kucser elvtárs megkérdezte, hány csilléval tudunk naponta kiadni az új gépet. Amikor megmondtam, hogy 120-szal, azt válaszolta, hogy ők 300-400 csillét is megraknak egy műszak alatt. — Hogyan csinálják ezt? — kérdeztem. — Ki kell használni a munkaidőt, mi a 480 percből egyet sem hagyunk kihasználatlanul. A brigádnak és a gépnek teljesen egygyé kell forrnia a munkában. Ehhez azonban elengedhetetlen az alapos szakmai tudás — válaszolta Kucser elvtárs, aztán azt tanácsolta, hogy én is minél előbb tanuljak tovább.

Az ünnepi ebédnél még megkérdezte azt is, mennyit keresek.

Elmondta, ha többet tanulok, magasabb lesz a keresetem és jobban élhetek. A saját életéből említtet példákat. Olyan példákat, amelyeknek nem lehetett ellentmondani. Így mentem 1952 őszén érettségire és 1953-ban pedig megkezdtem az egyetemi tagozatot. Még két év választ el a mérnöki diplomától. Sokszor nehéz volt, visszakióvtam a csákányt, de mindig arra gondoltam, amit Kucser elvtárs mondott.

— Csak soha ne csüggedj, tanulj, harcolj és meglátod a célhoz érsz. — Amikor majd a célhoz érek és mérnök leszek, megírom Kucser elvtársnak, hogy megfogadtam a tanácsát.
Fojtyik Béla
a soproni bányamérnöki egyetem hallgatója.

Vegyesüzem figyelem!

Nemrégiben felhívta Supka Kálmán elvtárs lapunkon keresztül a Vegyes-üzem vezetőinek a figyelmét, hogy az Erőmű salakhányó részén egy vascsille fekszik félig eltemetve. Mi akkor megnéztük a vascsillét és kértük, hogy hezzák ki onnan, állítsák forgalomba. Egyik nap kint voltunk a meddőhányon, azóta a csillék száma, nem tudni mi okból, megszorodott. Ahelyett, hogy kevesebb csille kerülne ki a meddőhányóra, egyre több lesz az olyan csille, ami oda kikerül. Azt javasoljuk a Vegyes-üzem vezetőiségének, hogy nezzzen körül a meddőhányon és hozza be a még használható csilléket, állítsák be a termelés szolgálatába.

Zöldborsó és családi sör

Két furcsa jelenségről panaszkodnak dolgozóink. Az egyik az üzemi konyha vasárnapi ebédje. Zöldborsó főzeléket hirdet az üzemi konyha ebédre, természetesen a rendesnél jóval magasabb áron. Mikor az ebédelni óhajító megkapja az adagját, meglepetéssel látja, hogy zöldborsó helyett rizst kap, és a rizsre rá van szórvva — a panasztevő megszámolta — 28 szem zöldborsó, az is valószínűleg konzervborsó. Dolgozóink nem értik, hogy ezt miért hívják zöldborsó főzeléknek és főleg ezért az alapon miért kérnek több pénzt az ebédért.

A másik panasztevőnk az „Ibolya“ cukrászda sör árát kifogásolja. Egy üveg családisört ivott, amiért 14,20 fillért kértek. Ez még az export sörért is sok. Nem tudjuk, hogy milyen haszonra dolgozik a Vendéglátói Ipari Vállalat, de nagyon magas hasznót számít fel, az biztos.

Az a kérésünk úgy az üzemi konyha vezetője, mint a Vendéglátói Ipari Vállalat felé, hogy vizsgálják ki a dolgozók panaszát, intézkedjenek, hogy hasonló eset ne forduljon elő, illetve a sört rendesen árusítsák.

Figyelő.

Váci Bástya—Várpalotai Bányász 1:1 (0:1)

A TAVASZI szezon utolsó mérkőzésére a Várpalotai Bányász csapata Vajda — Kazári, Zsótér, Ikládi — Di Giovanni, Flamm — Boros, Szabad, Borbély, Terbe, Füzér felállításban állt ki.

A vendégcsapatnak kedvezett a szél a választásnál, így széllel hátban kezdődik a játék, ennek ellenére az első ötpercben át sem jutnak a félvonalon. A hazai csapat lelkesen, gyorsan játszik, laposan teszik a labdát. Lassan kiegyenlítődik a játék, de veszélyesebb támadás nincs. A 17. percben lövik a várpalotaiak góljukat. Boros beadását Terbe leveszi és élesen a jobb sarokba lövi. A gól után továbbra is a palotaiak vannak támadásban, egy gólhelyzetnél Borbély és Füzér egyaránt elcsúszik, Terbe hirtelenkedve vágja a kapu fölé a következőt.

A második féldő első 20 perce várpalotai támadásokkal telik el, de ezzel ki is adta erejét a hazai csapat. Rendszerintelenül játszik, most a vendégek játszanak laposan és a palotai csapat egy-két elől lévő csatára nem jelent különösebb ve-

szélyt. A 27. percben egyenlítő ki a vendégcsapat védelmi hibából. A mérkőzés utolsó eseménye: Füzér öt lépésről rossz szögben a kapu mellé emeli a labdát.

BIRALAT: A hazai csapatban a közvetlen védelem megfelelt, Ikládi volt a legjobb. Biztosan rugótt fejelései mind sikerültek. A védelemben Flamm — míg futotta erejéből — addig jól játszott. Di Giovanni látta jobbnak is. A csatársorból elsősorban Borbélyt és Borost lehet kiemelni. Borbély az első féldőben játszott nagyvonalúan de lövésre nem vállalkozott, a második féldőben elfogyott az ereje ez vonatkozik különben a csatársor többi tagjaira is. Szabad megfelelt, Füzér és Terbe egészen gyöngén játszottak. Véleményünk szerint helytelen volt a pénteki edzés egy újabb edző kezébe tenni, mert az erős edző ártott a vasárnapi játéknak.

*
Füzéri Szikra—Várpalotai Bányász II. 3:0 (2:0).
Füzéri Szikra—Várpalotai Bányász ifj. 0:0.

Torna

Vasárnap délután rendezte a leányiskola évzáró zenés tornaünnepélyét a sportpályán. Mindenkit szeretettel vár a rendezőség. Jegyek az iskolában és a helyszínen kaphatók.

Múlt vasárnap zajlott le Budapest és Országos Tornász Csapatbajnokság egyesületi döntője.

Asztalitenisz

Június 5-én megyénkben megkezdődött a férfi és női asztalitenisz Béke Kupa versenye. Az első fordulóban férfi csapatunk a Veszprémi Szikra csapatával játszott, az eredmény 11:3 a Bányász javá-

Tornász leányaink is résztvettek rajta a következő összeállításban: Menyhart, Gombos, Báti, Novák, Hámis. — Sajnos, a csapat csokón indult, és így csak harmadik helyen végzett ifj. II. korcsoportban. Eredményük így is azonban dicséretre méltó.

Récsey József
T. T. Sz. elnök.

Röplabda

Vasárnap reggel hangos zaj verte fel a Kastély-park csendjét. Tarkamelegítő fiúk és leányok gyülekeztek a városi röplabdabajnokságra. A helyi Honvéd párencsnökség nagyban hozzájárult városunk szocialista sportjának építéséhez, mikor engedélyezte két jól előkészített pályával a röplabdamerkőzések megrendezését.

Új szín Várpalota sportjában, új sportág — újabb tömegek bekapcsolódása a rendszeres sportolásba — városi röplabda bajnokság hat férfi, három női csapat részvételével. A Honvédek két csapattal és a Bányászok is két csapattal, a Petőfi és a Kossuth szállók csapatával vesznek részt. A játékosok fegyelműzettek és lelkesek voltak. Itt van az igazi erő, mely képes szocialista szellemű sportot építeni, e sportolók nagyrésze saját, vagy innen-onnan összeszedett szerelésben játszott. Nem kérdezték, lesz-e hűsítő, lesz-e vacsora, küzdöttek lelkesen. Legtöbb csapatnak még vezetője sincs, azok majd most nevelődnek ki — ha e szép küzdőszellem sportág meghonosodik Várpalotán. Figyeljenek fel a sportkörök vezetői e lelkes sportolókra, akik öntevékenységgel

hoznak létre életképes szakosztályokat. Ez az a terület, ahol legkönnyebb bekapcsolni a nőket a sportba.

Három lelkes női csapattal találkozottunk: a már egyelőre képzett jó játékosokból álló, jól felszerelt Inotai Szikra csapatával és a kezdő, vezetőnk nélküli Ósi és Várpalotai Erőmű csapataival. És a közönség — egy óra kislétszámú, de annál lelkesebb. Természetesen a nőknél van a nagyobb közönség. Itt érdekesebb, nagyobb a küzdelem. A férfiaknál a Híradósok jól képzett csapata az esélyes, de a többi csapatoknál, sok esetben pótolja a tudást a lelkesedés és a küzdeni akarás.

Kinek köszönhetjük a röplabda sport beindulását? A kezdeményezés elsősorban Galambos István nevéhez fűződik. Ő volt az, aki fáradhatatlan munkával szervezte a csapatokat és agítált, mindenhol a röplabda bajnokság beindításához. Mellette olyan lelkes aktívák segítik a sportág fejlesztését, mint Sipos László, Nagy László szds, Deák József (vájáriskola) és még sokan mások, akik mind dicséretre érdemelnek a város szocialista sportjának fejlesztése érdekében kifejtett munkájukért.

VÁRPALOTAI Bányász

A Városi Pártbizottság hetilapja.
Felelős szerkesztő: Gara György
Felelős kiadó: Kertai Sándor
Szerkesztőség: Várpalota Bányászprémmegei Nyomdávaltal,
Veszprém
Felelős vezető: Steltzer Ferenc.

Sakk

A „Jung János emlékversenye“ megkezdődött és esténként a bányász sportkör klubhelyiségében izgalmas, magas színvonalú sakkmérkőzések folynak. Huszonhat versenyző harcol az első helyért, a sakkor vezetőisége minden sakkkedvelőt szívesen lát.

A rendelőintézet orvosai a dolgozókért

Akaratlanul is megtörlti az ember a lábát, ahogy belép a rendelőintézetbe. A csend, a hófehérre festett ajtók és a tisztaság ünnepélyes érzést parancsol.

Sokan várakoznak az első-emeleti folyosón, ajtóik előtt különböző vizsgálatokra. Időnként megjelenik valamelyik orvos, szólítja a következő beteget, aki aztán rövidebb, vagy hosszabb idő után láthatóan nyugodtabb arccal távozik. Ez a kép, ami az első látásra megragadja az embert a rendelőintézetben.

Dr. Kuncze Lajos elvtárral, a rendelőintézet munkájáról beszélgetünk. Rengeteg feladat van, amelyek elvégzésére bizony jól fel kell készülni. De a különböző osztályok még minden esetben megfeleltek a várakozásnak.

Legnagyobb a forgalom a körzeti orvosoknál, Dr. Holló Miklós és Dr. Miklósi Lajos elvtársaknál. Itt történik — a felülvizsgáláson túl — a betegek különböző szakvizsgálatra — a

sebészetre, nőgyógyászatra, fogászatra és a szemészetre való irányítása.

Szorosan együttműködnek a város kórházával. Ez nagymértékben elősegíti, hogy maguk a kórházi főorvosok is szakrendeléseket tartanak a rendelőintézetben. Ez lehetővé teszi, hogy a kórházból kikerült beteg, további sorsát, betegségéből való gyógyulását, ellenőrizhessék. A rendelőintézet egyik fő feladata, hogy tehermentesítse a kórházat. Kivizsgálja és kiszúrja azokat a betegségeket, amelyek gyógyításához a kórház szükséges.

Kölsönösen eredményesnek tudható be, hogy Dr. Bátai Emil, a rendelőintézet vezető főorvosa munkavédelmi értekezleteken megbeszéli az üzemi vezetőivel, a munka eredményesebbé tételének a módját.

A rendelőintézetben úgy dolgoznak orvosaink, hogy a betegek mielőbb egészségesen bekapcsolódhassanak a termelő munkába.